

Právny odbor: Civilné právo

Predmet sporu: neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru

PE-3C/239/2001

R o z s u d o k

Okresný súd Topolčany samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa: Ing. S. D., nar. XX.X.XXXX, . bytom B., R. XX, . zastúpený JUDr. E. G., advokátkou so sídlom v L., G. C. X, . pracovisko B., L. XX. B, proti odporcovi: JUDr. D. B., správca konkurznej podstaty úpadcu P., a. s., N. C. XXX/XX, . P., so sídlom v T., P. XX, . o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a náhradu mzdy s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e , že okamžité zrušenie pracovného pomeru dané navrhovateľovi odporcom listom zo dňa 26.10.2001 j e n e p l a t n é .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy v sume 212.454, - Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku návrh z a m i e t a .

Súd navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 11620, - Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti úroku z omeškania z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal určenia, že skončenie pracovného pomeru okamžitým zrušením, ktoré mu dal odporca listom z 26.10.2001, je

neplatné. Tiež sa domáhal náhrady mzdy za obdobie od 26.10.2001 do 30.6.2003 vo výške 564472, - Sk. Návrh odôvodnil tým, že pre okamžité zrušenie pracovného pomeru neexistujú dôvody. Ekonomické informácie ako cena podniku v konkurze (120 miliónov Sk), ktoré poskytol H. D., boli všeobecne známe a vychádzali z plánu speňaženia, ktorý bol k dispozícii v areáli úpadcu, o čom vedeli všetci záujemcovia o kúpu podniku. Ďalšie informácie, ako mzdové náklady a údaje o odvodoch na sociálne a zdravotné poistenie, nie sú údaje, ktoré by boli neznáme, vedeli o nich aj účtovníčky, celý manažment a bežne sa s nimi pracovalo. Tieto údaje nepodliehali utajeniu. Neexistoval žiadny predpis, ktorý by mu ukladal údaje, ktoré poskytol H. D., nezverejňovať. Tiež neexistuje príčinná súvislosť medzi poskytnutím konkrétnych informácií a vznikom a intenzitou negatívneho vplyvu týchto informácií na proces speňažovania majetku v konkurznom konaní a poškodeniu záujmov úpadcu, veriteľov a správcu konkurznej podstaty. Zvlášť hrubým porušením pracovnej disciplíny nemôže byť poskytnutie ekonomických informácií, ktoré sú verejne prístupné.

Odporca sa k návrhu vyjadril tak, že navrhovateľ poskytol ekonomické údaje týkajúce sa zamestnávateľa, ktoré boli podkladom pre zverejnenie článku v H. D. dňa 17.10.2001, spochybnil proces speňažovania majetku úpadcu ako aj priebeh konkurzného konania, čím porušil obchodné tajomstvo. Navrhovateľ ako zamestnanec úpadcu mal právo oboznamovať sa s ekonomickými informáciami týkajúcimi sa úpadcu, ale nemal právo tieto informácie zverejňovať bez vedomia a súhlasu správcu konkurznej podstaty. Navrhovateľa viedli k zverejneniu ekonomických ukazovateľov o podniku subjektívne záujmy, keďže bol konateľom spoločnosti, ktorá mala záujem o kúpu podniku a zverejnením ekonomických ukazovateľov navrhovateľ napomohol k odstaveniu ďalších záujemcov o kúpu podniku. Zverejnením sporného článku došlo k poškodeniu záujmu zamestnávateľa, nakoľko

keďže podnik sa nepodarilo speňažiť ani v druhom kole a plánovaná cena za predaj podniku sa výrazne znížila, čím zamestnávateľovi poklesol predpokladaný výnos finančných prostriedkov z predaja podniku a následné vyrovnanie veriteľov úpadcu (zamestnávateľa). Navrhovateľ použil informácie, ktoré získal pri výkone svojej funkcie, vo svoj vlastný prospech, čo ani sám nespochybnil, keď uviedol, že má záujem o kúpu podniku a teda aj na znížení ceny podniku. Náhradu mzdy žiadal navrhovateľovi nepriznať s poukazom na ustanovenie § 61 ods. 2 Zákonníka práce. Súčasne z opatrnosti vzniesol námietku premlčania nároku na náhradu mzdy z dôvodu, že nedošlo k riadnemu uplatneniu tohto nároku, keďže odporcovi nebola požiadavka navrhovateľa, by ho naďalej zamestnával doručená v trojročnej premlčacej dobe, ktorá už uplynula. Navrhovateľ v návrhu, ktorý sa do dispozičnej sféry odporcu dostal dňa 24.5.2002, uplatnil aj nárok na náhradu mzdy, ale tento riadne nešpecifikoval a na doplnenie návrhu bol vyzvaný až na pojednávaní dňa 2.2.2006.

Okresný súd Partizánske rozsudkom č. k. 3C 239/01-96 zo dňa 15.7.2004 návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľ podal proti rozsudku odvolanie. Odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkyne JUDr. C., okamžitým skončením pracovného pomeru, pracovnou zmluvou, článkom v H. D., výpisom z obchodného registra E. s. r. o a P. P. a. s., zmluvou o poradenskej činnosti, daňovými priznaniami navrhovateľa, mzdovými listami, ponukou na odkúpenie majetku, vyhodnotením priameho predaja a ďalšími dokladmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ pracoval u odporcu od 1.2.2001 ako personálny a organizačný riaditeľ na základe pracovnej zmluvy z 1.2.2001. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Podľa dodatku č. 1 z 1.2.2001 k pracovnej zmluve navrhovateľovi patrila mzda mesačne vo výške 30000, - Sk s tým, že zamestnávateľ mu môže poskytovať prípadné ďalšie zložky mzdy v zmysle kolektívnej zmluvy. Súčasne bol oprávnený používať vlastné motorové vozidlo pre účely plnenia pracovných úloh na základe cestovných príkazov. Dňa 26.10.2001 bolo navrhovateľovi doručené okamžité zrušenie pracovného pomeru podľa § 53 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z 26.10.2001 z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, ktorého sa navrhovateľ dopustil tým, že poskytol ekonomické informácie úpadcu bez súhlasu a vedomia zamestnávateľa s tým, že tieto informácie a jeho tvrdenia boli podkladom pre zverejnenie článku v H. D. zo 17.10.2001 pod názvom Rozpredaj či oživenie výroby, ktorý vážnym spôsobom negatívne ovplyvnil proces speňažovania majetku úpadcu (z dôvodu odradenia potenciálnych záujemcov) a svojím konaním poškodil záujmy úpadcu, konkurzných veriteľov a v neposlednom rade aj záujmy správcu konkurznej podstaty. Podaním z 26.10.2001 navrhovateľ oznámil zamestnávateľovi, že nesúhlasí s okamžitým rozviazaním pracovného pomeru, nesúhlasí s dôvodmi, pre ktoré mu bol pracovný pomer zrušený a trvá na pokračovaní jeho pracovného pomeru v zmysle zmluvy uzatvorenej 1.2.2001.

V článku publikovanom v H. D. dňa 17.10.2001, ktorého podkladom boli informácie zverejnené navrhovateľom je okrem iného uvedené, že riešenie je (len a len) v rukách S. K. a. s., kameňom úrazu je preťahovanie konkurzného konania. Manažment, ktorý nastúpil do vedenia spoločnosti sa prihlásil k myšlienke odkúpiť podnik za ekonomicky prijateľnú cenu. Pripravil program stabilizácie a rozvoja spoločnosti po skončení konkurzu. Podnik sa podarilo rozbehnúť a v marci sa začali vyrovnávať príjmy a výdavky spoločnosti. Do konca prvého polroka sa spoločnosť dostala z mesačnej straty 2, 5 mil. Sk na vyrovnaný rozpočet. Šancu rozvíjať podnik brzdí šach okolo konkurzu. V období, keď sa podnik dostával do ekonomickej rovnováhy, sa totiž začali prejavovať rozdielne záujmy správcu konkurznej podstaty, manažmentu a veriteľov. Z článku ďalej vyplýva, že správkyňa svoj postup pri speňažovaní podniku opiera o tvrdenia, že chce vrátiť štátu maximum. V tomto poňatí by prípadný záujemca o kúpu podniku musel získať zdroje v hodnote 120 mil. Sk, čo je toľko peňazí, koľko mal podnik aktívnych dlhov. Z čoho vyplýva jasný záujem správkyne získať maximum peňazí z predaja bez ohľadu na to, či to podnik prežije. V článku je tiež uvedené, že mzdy, ktoré P. vypláca zamestnancom sa pohybujú okolo 6, 5 mil. Sk mesačne, odvody na sociálne a zdravotné poistenie predstavujú vyše 2 mil. Sk. Keď spoločnosť prestane produkovať v dôsledku vysokého zadĺženia v priebehu jedného roka, nebudú vyplatené príjmy z produkcie v hodnote 100 mil. Sk a štát bude musieť vyplatiť ľuďom, ktorí stratili

zamestnanie, minimálne ďalších 50 mil. Sk.

Na majetok P., a. s., P. Krajský súd v Bratislave vyhlásil dňa 17.10.2000 konkurz a za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. M. C., R. XXX/a, . B.. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6K 6/00 z 29.10.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2002, zanikla funkcia doterajšieho správcu konkurznej podstaty JUDr. M. C. dňom 29.10.2002 a za nového správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. D. B..

Podľa § 53 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 65/1965 Zb. (Zákonník práce) zamestnávateľ môže okamžite zrušiť pracovný pomer len výnimočne, a to vtedy ak zamestnanec porušil pracovnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom. Zamestnávateľ môže okamžite zrušiť pracovný

pomer iba v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité zrušenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

Podľa § 55 zákona č. 65/1965 Zb. okamžité zrušenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ i zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné; uvedený dôvod nesmú dodatočne meniť.

Podľa § 17 ods. 1 Obchodného zákonníka predmetom práv patriacich k podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnéj alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Podľa § 2 zákona č. 211/2001 Z. z. (Zákon o slobode informácií) platnom k 26.10.2001 osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom alebo obcou podľa osobitného zákona. Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2, ktoré hospodária s verejnými financiami alebo nakladajú s majetkom štátu alebo majetkom obcí. Osobitný zákon môže ustanoviť povinnosť sprístupňovať informácie aj inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe.

Podľa § 8 Zákona o slobode informácií platnom k 26.10.2001, ak je požadovaná informácia v súlade s právnymi predpismi označená za štátne tajomstvo alebo služobné tajomstvo, alebo za skutočnosť podliehajúcu šifrovej ochrane informácií, alebo patrí do bankového alebo daňového tajomstva, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nesprístupní s uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa na určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru je dôvodný. Medzi dôvody okamžitého zrušenia pracovného pomeru navrhovateľa patrí zverejnenie ekonomických informácií úpadcu bez súhlasu a vedomia zamestnávateľa (správcu konkurznej podstaty). Odporca sa v prípade tohto dôvodu v priebehu konania odvolával jednak na porušenie obchodného tajomstva a tiež na zverejnenie utajovaných informácií, ktoré boli zneužitú v záujme individuálneho prospechu.

Aby bolo možné považovať určité skutočnosti za predmet obchodného tajomstva, musí ísť o skutočnosti obchodnej povahy (napr. zoznamy zákazníkov, cenové kalkulácie, organizačné postupy), výrobnéj povahy (napr. technologické procesy a ich osobitný priebeh a špecifické schopnosti, ktoré sa pri týchto procesoch uplatňujú), či technickej povahy (napr. zlepšenia oproti súčasnému stavu techniky) súvisiace s podnikom. Musia mať skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu či nemateriálnu hodnotu, v príslušných obchodných kruhoch nie sú bežne dostupné (napr. možno sa s

nimi oboznámiť v odbornej literatúre), podnikateľ prejavuje vôľu tieto skutočnosti utajovať, podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom zabezpečuje ich

utajenie. Všetky tieto podmienky musia byť splnené zároveň. Pri posudzovaní týchto podmienok súd dospel k názoru, že informácie, ktoré navrhovateľ zverejnil neboli predmetom obchodného tajomstva zamestnávateľa. Navrhovateľom zverejnený údaj o hodnote podniku by za splnenia všetkých podmienok mohol byť predmetom obchodného tajomstva, hodnota podniku bola súčasťou plánu speňaženia majetku úpadcu, ku ktorému mali prístup okrem správcu (jeho zamestnancov) aj iné osoby, nemožno ju považovať za údaj, ktorý by nebol dostupný. Informácie o celkových mzdách zamestnancov a odvodoch na sociálne a zdravotné poistenie súd za obchodné tajomstvo nepovažuje, nakoľko ide o údaje, ktoré o podniku neposkytujú konkrétne informácie (napr. o organizácii práce - počte zamestnancov, ich organizačnom členení a pod.). Okrem toho odporca, ktorý tvrdil, že zverejnením týchto údajov došlo k porušeniu obchodného tajomstva, nepreukázal, či pred okamžitým zrušením pracovného pomeru navrhovateľa prejavil vôľu ich utajovať a ako utajenie zabezpečil, nepreukázalo sa ani tvrdenie správkynke konkurznej podstaty JUDr. C., že utajenie týchto údajov majú zamestnanci úpadcu a taktiež i navrhovateľ zakotvené priamo v pracovnej zmluve.

Podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám upravuje zákon o slobode informácií č. 211/2000 Z. z.. Úpadca nie je štátnym orgánom, obcou, právnickou osobou ani fyzickou osobou, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy ani právnickou osobou zriadenou zákonom, štátnym orgánom alebo obcou podľa zákona o rozpočtových pravidlách, preto nie je osobou povinnou sprístupňovať informácie podľa zákona o slobode informácií. Táto povinnosť mu v súvislosti s informáciami zverejnenými navrhovateľom nevyplýva ani z osobitného zákona. To, že úpadca nie je povinnou osobou v zmysle zákona o slobode informácií potvrdil aj sám odporca. Informácie zverejnené navrhovateľom preto nemôžu byť predmetom služobného tajomstva v zmysle zákona o slobode informácií a nepodliehajú ani ochrane utajovaných skutočností podľa § 8 tohto zákona. Aj keby informácie boli predmetom služobného tajomstva chráneného zákonom o slobode informácií, odporca nijako nepreukázal, či navrhovateľovi tieto skutočnosti boli známe, t. j. či navrhovateľ bol oboznámený s tým, že uvedené informácie nemôže zverejňovať a nemožno to zistiť ani z pracovnej zmluvy, osobného spisu navrhovateľka, resp. iných dokladov, nakoľko tieto odporca nemá k dispozícii.

Ďalšími dôvodmi okamžitého zrušenia pracovného pomeru navrhovateľa bolo jednak to, že informácie zverejnené navrhovateľom a jeho tvrdenia boli podkladom článku publikovaného v H. D., ktorý vážnym spôsobom negatívne ovplyvnil proces speňažovania majetku úpadcu (odradenie potencionálnych záujemcov) a tiež to, že konanie navrhovateľa poškodilo záujmy úpadcu, konkurzných veriteľov a správcu konkurznej podstaty. Z tvrdení odporcu vyplýva, že vplyvom článku sa výrazne znížila plánovaná cena za predaj podniku, čím zamestnávateľovi poklesol predpokladaný výnos finančných prostriedkov z predaja podniku a následné vyrovnanie veriteľov úpadcu (zamestnávateľa), pričom na znížení ceny podniku mal navrhovateľ záujem, keďže bol konateľom spoločnosti, ktorá chcela podnik kúpiť. Svoje tvrdenie však ničím nepreukázal. Samotnú skutočnosť, že sa podnik podarilo speňažiť až v štvrtom kole nie je možné automaticky prisúdiť konaniu navrhovateľa. Či informácie zverejnené navrhovateľom a publikované v článku, mali vôbec vplyv na zníženie ceny podniku a ak áno, v akej miere, preukázané nebolo. Naopak pokiaľ by zverejnené informácie spôsobili zníženie ceny podniku, je nepravdepodobné, že by práve táto skutočnosť odradila potencionálnych záujemcov, keďže práve nižšia cena by bola pre nich výhodná. Pokiaľ odporca uvádzal iné dôvody okamžitého zrušenia pracovného pomeru navrhovateľa, napr. porušenie povinnosti zamestnanca riadne hospodáriť s prostriedkami zverenými mu zamestnávateľom, na tieto súd nemohol prihliadať, nakoľko tieto neboli

dôvodmi okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa, ktoré nie je možné dodatočne meniť (§ 55 ZP). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení určil okamžité zrušenie pracovného pomeru navrhovateľa z 26.10.2001 za neplatné.

Podľa § 61 ods. 1, 2 zákona č. 65/1965 Zb., ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne zrušil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával, jeho pracovný pomer trvá i

naďalej a zamestnávateľ je povinný poskytnúť mu náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi vo výške priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do doby, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo keď dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje šesť mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za ďalší čas primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať; súd pri svojom rozhodovaní prihliadne najmä na to, či zamestnanec bol medzitým inde zamestnaný, akú prácu tam vykonával a aký zárobok dosiahol alebo z akého dôvodu sa do práce nezapojil.

Odporca neplatne skončil pracovný pomer s navrhovateľom k 26.10.2001. Rozhodujúcim obdobím pre výpočet náhrady mzdy je preto júl, august a september 2001. V týchto mesiacoch odporca odpracoval 63 dní (21 + 22 + 20), čo je 504 hodín (21 x 8 + 22 x 8 + 20 x 8) a mal hrubú mzdu vo výške 100890, - Sk (33780, - Sk + 33670, - Sk + 33440, - Sk). Jeho priemerná hrubá mesačná mzda v tomto období potom bola 34806, - Sk (100890, - Sk hrubá mzda : 504 odpracovaných hodín = 200, 17 Sk/h x 8 hodín = 1601, 36 Sk, čo je po zaokrúhlení 1601, - Sk na deň x 21, 74 mesačný fond odpracovaných dní = 34805, 74 Sk, čo je po zaokrúhlení 34806, - Sk). Navrhovateľ odporcovi oznámil, že trvá na ďalšom zamestnaní dňa 26.10.2001, pričom náhradu mzdy si uplatnil za obdobie od 26.10.2001 do 30.6.2003. s tým, že od júla 2003 mal príjem z podnikania.

Odporca je podnikateľom, podľa výpisu zo živnostenského registra má od 14.12.1992 oprávnenie na vykonávanie obchodnej činnosti s výpočtovou technikou a strojárskymi výrobkami, grafických a reklamných prác realizovaných na počítači a od 4.10.1992 má oprávnenie na vykonávanie sprostredkovateľskej činnosti, kúpy tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi v rozsahu voľnej živnosti a kúpy tovaru za účelom jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti v rozsahu voľnej živnosti.

Súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia priznal navrhovateľovi náhradu mzdy za obdobie od 26.10.2001 do 26.4.2002 v sume 212454, - Sk. Suma 212454, - Sk pozostáva z náhrady mzdy od 26.10.2001 do 31.10.2001, t. j. za 4 pracovné dni x 1601, - Sk = 6404, - Sk, z náhrady mzdy od 1.11.2001 do 31.3.2002, t. j. za 5 mesiacov x 34806, - Sk = 174030, - Sk a z náhrady mzdy od 1.4.2002 do 26.4.2002, t. j. za 20 pracovných dní x 1601, - Sk = 32020, - Sk. Súd navrhovateľovi priznal náhradu mzdy iba za šesť mesiacov s prihliadnutím na ustanovenie § 61 ods. 2 Zákonníka práce, nakoľko odporca je od roku 1992 nepretržite podnikateľom a mal príjem z podnikateľskej činnosti, resp. si príjem mohol podnikateľskou činnosťou zabezpečiť. Vzhľadom na to súd vo zvyšku, t. j. časti náhrady mzdy za obdobie od 27.4.2002 do 30.6.2003 a nad sumu 212454, - Sk, ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie či tu manželstvo je alebo nie je.

Navrhovateľ zobral návrh späť v časti zaplatenia úroku z omeškania, preto súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia konanie v tejto časti zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. Navrhovateľ mal v konaní úspech v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru v celom rozsahu a v časti náhrady mzdy čo do sumy 212454, - Sk (uplatnená bola suma 564472, - Sk). Mal by preto právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní. Náhradu trov konania si však neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

Navrhovateľ je podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o súdnych poplatkoch) oslobodený od platenia súdneho poplatku, preto súd na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 11620, - Sk zaviazal podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch odporcu. Suma 11620, - Sk pozostáva zo súdneho poplatku z návrhu na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru vo výške 1000, - Sk a zo súdneho poplatku z návrhu na náhradu mzdy vo výške 10620, - Sk (5 % z priznanej náhrady mzdy 212454, - Sk zaokrúhlenej na celé sto koruny dolu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Okresný súd Topoľčany, dňa 6.7.2006

JUDr. Alena Blašková
predseda senátu

Za správnosť: Martina Hvězdová

Okresný súd Topoľčany
Za správnosť anonymizácie: Zuzana Pileková